

Vinaroz

AÑO XVI

Núm. 889

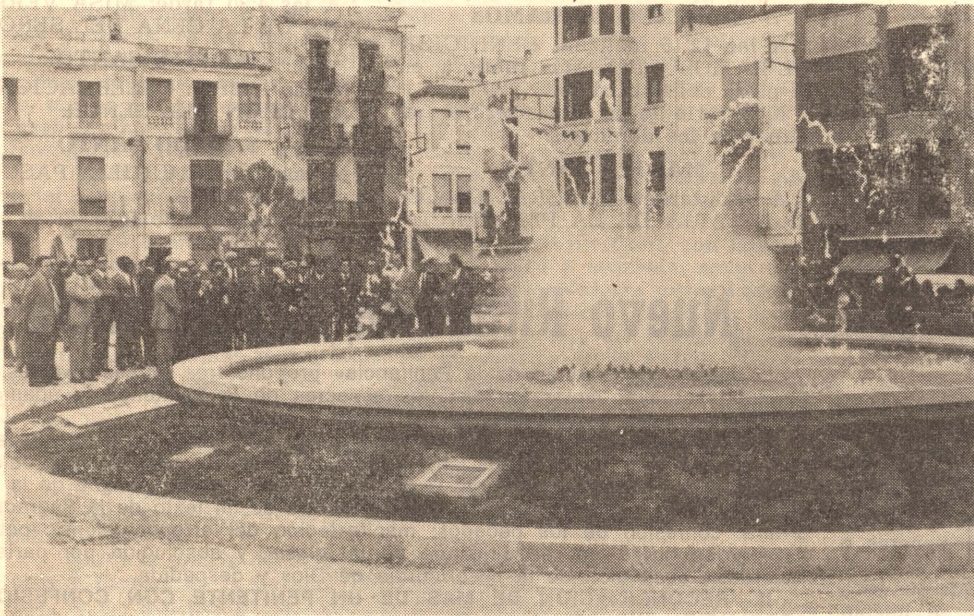
Sábado, 6 abril
1974

Depósito legal:
CS. 33-1958

El Jefe Provincial y Gobernador Civil, visitó nuestra ciudad

(Fotos: ALFONSO)

El miércoles pasado, el Jefe Provincial y Gobernador Civil, D. Juan Aizpurúa Azqueta, llegó a Vinaroz para rendir visita oficial a la ciudad. Le acompañaron el Presidente y el Vicepresidente de la Diputación, don Francisco Albella y don Vicente Torrent; Delegado Provincial de Agricultura, don Pedro Bofías; Delegado de Trabajo, don Luis Burguera; Delegado de Industria, don José Ramos; Delegado de Obras Públicas, don Adolfo Barberá; Delegado de Información y Turismo, don Francisco Cortel; Delegado de Educación y Ciencia, don José Carlos del Campo; Delegado Provincial de Sindicatos, don José María Bances; Delegada Provincial de la Sección Femenina, doña Josefa Sancho;

Delegado Provincial de la Juventud, don Rodrigo Segura; Delegado de Educación Física y Deportes, don Guillermo Dauñi; Delegado de Cultura, don Francisco Matarredona; Lugarteniente Provincial de la Guardia de Franco, don Agustín Beltrán; Jefe del Departamento de Acción Política, don Gonzalo Blay; Inspector Provincial del Movimiento, don Julián Montañés; Diputado Provincial del Distrito de Vinaroz, don Miguel Castell, y Director de Equipo Local de Acción Política, don Emilio Alvaro.

Al llegar a la plaza Parroquial, frente al Ayuntamiento, engalanada con gallardetes y pancartas, el Jefe Provincial y Gobernador Civil fue recibido con aplausos y vítores, mientras la Banda de Música interpretaba la Marcha de Infantes. Seguidamente se disparó una larga y potente traca. Entre tanto fue recibido y le dio la bienvenida el Alcalde y Jefe Local, don Luis Franco, que seguidamente le presentó a los Concejales, Consejeros Locales del Movimiento, autoridades y representaciones. Tras estos saludos, el señor Aizpurúa, acompañado de las autoridades provinciales y locales, visitó la Iglesia Arciprestal.

A la salida del templo, en el que fue atendido por el Arcipreste reverendo don Enrique Porcar, se trasladó a los talleres Radio-Eléctricos Querol, que visitó detenidamente, acompañado del dueño de la citada industria. Desde allí se dirigió a la fábrica de muebles Hermanos Serret, que igualmente, y acompañado por el dueño, recorrió con detención, quedando altamente satisfecho de ambas visitas.

Luego inauguró el Matadero Público, magnífico recinto dotado con los sistemas más modernos. La obra ha costado 6.250.000 pesetas. Antes de la inauguración fue bendecida la obra por el Arcipreste reverendo don Enrique Porcar.

Luego de la bendición e inauguración del Matadero inauguró el paso subterráneo de la carretera general con tres calzadas: una para peatones, otra para bicicletas y otra para motos, dándole toda clase de explicaciones el ingeniero jefe de Obras Públicas y Delegado de dicho

Centre Excursionista de Vinaros

II TROVADA DE CENTRES A MORELLA

Hi havíem comentat, mesos enrera, la nostra "insatisfacció" davant dels resultats de la I Trovada a Ulldecona. No obstant ho vàrem considerar normal com a primera experiència.

Ara aquesta segona ens feia molta il·lusió, perquè ens trovaríem amb els espeleòlegs més especialitzats del Maestrat; podríem aprendre "espeleologia científica", que es la base del dit esport i just del que nosaltres no en tenim cap idea.

El programa era força ambiciós, però ja ens va fastiguejar el que a la fi de cada dia (tres en total) i hagués programat un "Show". S'avia programat molt de treball: avens, coves, col·loquis, diapositives, topografia, etc. Anàvem desitjosos d'aprendre-ho tot, per a poder aportar-ho després al nostre Centre. També era molt important el contacte la coneixença de persones de Barcelona, Morella i Benicarló, fins va venir un noi del País Vasc, resident a Barcelona.

Sembla que omplir un programa és com menjar-se un tortell sense espines, però posar-ho a la pràctica és molt més complicat. Nosaltres no podem judicar, perquè no tenim una total experiència en eixa classe d'esport, però a nivell d'organització va ésser un total desastre.

Resumint de tot el programa, sols es va baixar un avenc a Morella i visitar la cova del "Turcacho" a l'Anglesola, però sense cap intenció, no tècnica, ni científica. No vàrem aprendre res en absolut. El que no va faltar ni molt menys els "Shows", en els que'l pernil, el vi i'l rom, erem els únics mitjans que eren capaços d'utilitzar contra la represió acumulada a les ciutats. Trist, molt trist.

Es una veritable llàstima que la manca de responsabilitat trenque les possibilitats de fer una cosa esportivament seriosa a la nostra comarca. N'obstant les nostres relacions amb el grup d'Ulldecona, són d'una total comprensió, que ens fa tenir l'esperança de que arribarem a una sol·lució.

CEV

AVENC «COMA NEGRA» - CHERT

Aquesta vegada, la sortida va ésser per part nostra, simplement de participació, a causa de les dificultats que oferia l'avenc. Erem cinc del nostre Centre, però un resident a Barcelona i molt aïncat al CEC (Centre Excursionista de Catalunya); un noi i una noia del Centre de Benicarló, els quals tenen una tècnica i una experiència molt més superior a la nostra. Ibàñez (el noi de Benicarló) també és resident a Barcelona i col·labora molt estretament amb el nostre Centre; quasi podríem dir que és el pare dels nostres espeleòlegs.

Nosaltres sols coneixíem el terme de Chert fins a la Mola, i no podíem suposar que darrere d'ella, passant l'Ermida de St. Marc, trovessem un paisatge tan meravellós. L'avenc està situat al mitj d'un extensíssim bosc de pins, en un sistema montanyós que recorda Montserrat; agulles, mollons gegantins i parets altíssimes amb una verticalitat adequadíssima per a iniciar-se a l'escalada.

La furgoneta ens deixà al final de la carretera, just a la mateixa falda de la muntanya on estava situat l'avenc. No hi hauria més d'un Km., però molt escarpat i amb una vegetació completament verge que'ns va portar hora i mitja a travesar-la.

La boca de l'avenc tindrà uns quatre metres de diàmetre, cosa que ens permetria baixar bon tros amb la llum del dia. Comencen a posar clavilles per a l'escala i les cordes. Portàvem 90 m. d'elctrom i 220 m. de perlon, lo que ens feia presumir que ens sobriaria material.

Ibàñez és el primer en baixar fins als 30 metres, en troba la primera rampa. Allí baixem tres més. Aquest descens no és massa difícil, sols que l'escala, degut a l'inclinació de la pared, la recolsava i ens dificultava el agafar-te. La rampa és molt petita i de gran inclinació pel que ens havíem d'assegurar amb clavilles a la pared. D'allí estan tirant una pedra i... quin sospir. Semblava que hi havia resso i que no acabava mai de baixar; ens vàrem esgarriar tots.

Aquí ens comencen a posar-mos nerviosos, més encara perquè els que s'havien quedat dalt per assegurar eren quasi novençans i no ens donaven massa confiança. Aquest esport es un treball d'equip i la confiança és la base principal per controlar els nervis.

Deixem un dels companys a eixe refeu i els altres baixem 20 m. més, on trobem un altra rampa prou més

gran, però amb una inclinació d'uns 75°, lo que ens obliga també a assegurar-mos amb les clavilles. Allí el pou es feia molt estret i de secció allargada com una escletxa. Al final de la rampa continuava la cavitat, per una boca molt estreta, que'ns impedia veure el fons. Després de estudiar el treball que ens quedava a fer, decidim instal·lar allí els segurs, pel que de dalt ens baixen tot el material i ens posem a treballar. De repen sentim un crit i ens apeguem ràpidament a la pared, però Ibàñez no va tenir temps i una pedra que s'havia després l'inutilitza una cama, impedit-li continuar la baixada. Portàvem molt de temps dins l'avenc, i encara semblava que no havíem arribat a la meitat, estàvem nerviosos i aquest accident ens va anuar la moral. Pensem deixar-ho, però el noi, amb gran fortalesa, ens convens de que'l que es comença s'acaba.

Els altres dos ens mirem; ningú volia baixar primer, tot eren excuses, fins que el més valent (l'altre és clar) es col·loca la corda del segur i sense pensar-ho dos vegades, avall. Havia baixat una vintena de metres quan ens demana que cobrem corda. Torna a pujar i ens diu que no podia baixar, que l'escala no arribava al fons. Estava un poc esmorteït, que'ns fa pensar que s'havia acobardat un poc. En col·loco el segur i avall que vaig. Els primers dos o tres metres es baixa perfectament amb l'escala apoiada a la pared, però després notes que el peu no't toca enlloc, i comença el patir. Baixo un poc més i... la rampa no era més que una cornisa i la cavitat; agafava unes dimensions enormes una de les parets, ni tansevol es divisaba a la llum del carburer, i l'altra estava a uns tres metres, pel que es quedés completament penjat de l'escala. Tanco la presió del carburer per a donar-li més força a la llum i miro al fons, hi havia algo que lluentejava, era aigua. Baix els peus, l'escala es movia molt indicant que no arribava al fons. Intento baixar, però hem sentia batejar els polsos i semblava que m'oprimia el pit. AMUNTI! Sí, jo sí que vaig sortir blanc!

Una vegada al exterior ens va parsar tot, sols ens queda la frustració, de no haver pogut imposar-mos a la natura. Vam calcular que l'avenc tindria com a mínim 110 metres, pel que decidim reunir el material necessari i preparar-mos a consciència per a l'any vinent, en que tornariem a lluitar contra l'orgullós "Coma negra".

CEV

DIA MUNDIAL DE LA SALUD: 7 DE ABRIL DE 1974

Mensaje del Dr. H. MAHLER

Director general de la Organización Mundial de la Salud

El mundo es rico pero no hace buen uso de sus riquezas. Millones de personas viven bajo la amenaza del hambre y la malnutrición crónicas mientras que otras se alimentan con exceso y están, por consiguiente, malnutridas también, aunque de manera distinta.

En las regiones tropicales y subtropicales hay unos once millones de niños con malnutrición calórico-proteínica grave, y alrededor de 76 millones con formas moderadas de ese mismo tipo de malnutrición. Los casos graves necesitarían tratamiento urgente pero ni siquiera los pocos que flegan a recibirlo lo reciben casi nunca a tiempo. La malnutrición leve o moderada retrasa el crecimiento del niño, y merma su aptitud para aprender, lo que a su vez constituye un obstáculo indirecto para el desarrollo económico.

No se ha logrado todavía eliminar algunas enfermedades graves causadas por deficiencias nutricionales, por ejemplo las deficiencias de vitamina A, que pueden acarrear la ceguera e incluso la muerte, las anemias nutricionales, el bocio endémico con su inevitable secuela del cretinismo, o el raquitismo, todas ellas muy frecuentes en varios países subtropicales.

Por el lado contrario, comer con exceso, o sin discernimiento entre los alimentos que convienen y los que no convienen, es otra manera de contribuir al aumento constante de los trastornos del metabolismo y las enfermedades cardiovasculares.

Siendo tantos los conocimientos que se tienen sobre la nutrición y tan grande la importancia de la salud para todas las actividades humanas, se puede y se debe hacer mucho más de lo que se hace. Como mínimo, habría que eliminar las enfermedades por deficiencia más difundidas. La ofensiva contra la malnutrición debe intensificarse, no sólo con medidas de salud, sino con una política adecuada de educación, de desarrollo agrícola y de alimentación. Todos podemos informarnos sobre las cuestiones de alimentación para proteger, hasta donde sea posible, nuestra salud personal y para ayudar a los miembros de nuestra familia a que hagan lo mismo.

Espero que el Día Mundial de la Salud de 1974 sirva de estímulo para combatir todas las enfermedades causadas por la alimentación, sean debidas a deficiencias o a excesos, y para difundir el convencimiento de que necesitamos una alimentación mejor para un mundo más sano.

Automóviles VINARoz SEAT FIAT

En su servicio oficial

Le ofrece a Usted:

- Venta de todos los modelos SEAT
- Financiación FISEAT
- Venta de Automóviles usados
- Accesorios y recambios SEAT
- Servicio de asistencia técnica
- Servicio completo de taller
- Lavado y engrase
- Servicio de grúa-remolque
- Taller de plancha y pintura

Automóviles VINARoz

San Francisco, 88

Teléfono 45 18 98

VINARoz

ANGEL JUAN BOIX

Agente de la Propiedad Inmobiliaria

— Plaza San Antonio, 20, piso 5.º - Letra A —
(Torre de la Inmaculada)

Teléfono 45 04 29

COMPRAVENTA - FINCAS RUSTICAS - URBANAS
PRESTAMOS E HIPOTECAS

CEV